

работи, бидејќи систематското собирање на македонското народно творештво од страна на Институтот за фолклор на СРМ — Скопје и натаму продолжува. Да се на-

деваме дека во иднина ќе добиеме уште некоја збирка со вакви народни прозни творби.

С. М.

Митре Инадески, БИБЛИОГРАФИЈА НА КНИГИ, СТАТИИ И ДРУГИ ПУБЛИКУВАНИ МАТЕРИЈАЛИ ЗА НОВ НА СКОПЈЕ, издавач: Историски архив — Скопје, Скопје 1973, 176

Авторот на оваа „Библиографија на книги, статии и други публикувани материјали за НОВ на Скопје“ — Митре Инадески, се зафатил со една мошне обемна и макотрпна работа, трудејќи се да даде еден исцрпен преглед на постојната литература од 1945—1972 година за НОВ на Скопје, но без претензија дека се одбележени сите материјали. Притоа, авторот не можел да прескокне и одделни библиографски единици од предвоениот револуционерен период кои претставуваат континуитет на НОВ и Револуцијата. Во библиографијата се собрани пишувани секавања на голем број непосредни учесници на одделни историски настани, разни политички реферати, монографии и научни трудови, публикувани во весници, списанија и еден дел во одделни книги. Така подготвената библиографија, со своите 1.270 библиографски единици, претставува драгоцен прирачник за научните работници и публицисти кои се занимаваат со проучувањето на НОВ во Скопје и Скопско.

Од вкупниот број библиографски единици (1.270) 63 се од книги, зборници и слично, а 1.207 од разни весници, списанија и други публикации. Од нив, најголем број библиографски единици се регис-

рирани од весниците „13 Ноември“ (444) и „Нова Македонија“ (389). Вкупно авторот опфатил 83 книги, весници и други публикации.

Книгата содржи и воведен текст во кој авторот ја објаснува концепцијата на трудот. За полесно манипулирање библиографските единици се подредени во повеќе групи и тоа: I. Книги, брошури, зборници и други публикации (49 библиографски единици); II. Реферати и други написи кои опфаќаат повеќе тематски подрачја (72); III. Советувања, конференции и други организационо-политички активности на КП и СКОЈ (149); IV. Штрајкови, демонстрации и други општествено-политички манифестации (78); V. Вооружен отпор и борба против окупаторот (216); VI. Магацини, работилници за оружје и санитарска служба за време на НОВ (23); VII. Илегални куќи и партиска техника (56); VIII. Народна помош и народна власт (40); IX. Затвори, логори и злосторства на окупаторот (71); X. Написи за споменично и друго одбележување во Скопје (53); XI. Рецензии и осврти за разни публикации и научни собири (28); XII. Новински информации за прослави и други манифестации 103; XIII. Написи, биографии и

други белешки за загинати борци во НОВ (250); XIV. Написи и други биографски податоци за истакнати револуционери и учесници во народно-ослободителната борба (82). Во книгата е поместен и список на загинати борци за кои има биографии во книгата на Боро Краевски „Беа, загинаа, останаа“, Историски архив — Скопје,

1969, стр. 419, под азбучен ред и регистар на автори.

На крајот, треба да се поздрават иницијативата на Градскиот одбор на СЗБ од НОВ на Скопје за издавањето на оваа библиографија и за која обезбеди средства за нејзиното објавување.

С. М.

МАКЕДОНСКИ ФОЛКЛОР, Списание на Институтот за фолклор на СРМ, год. VI, бр. 11, Скопје 1973, 168

По извесно задоцнување, неодамна се појави и 11 број на списанието на Институтот за фолклор на СРМ — Скопје „Македонски фолклор“ кое редовно излегува веќе шест години. Списанието содржи поголем број статии, соопштенија, материјали, критики, рецензии, белешки и хроника. Прилозите донесуваат драгоцен материјали за македонската фолклористика, а дел од нивните резултати можат да бидат мошне корисни и за целосното расветлување на македонската историја.

Статии објавуваат 8 автори од кои четири се на руски, а четири на македонски јазик, со кратки резимеа на македонски, односно руски и француски јазик. На уводно место е поместена статијата на д-р Борис Путилов (Ленинград, СССР) „Епот за Марко Крале и проблемот на епскиот јунак и историската личност“ (стр. 5—8). Путилов го обработува проблемот на епскиот јунак и историската личност врз материјалот на епот за Марко Крале, укажувајќи дека во епската песна не треба да се бара некаква конкрет-

но-фактичка основа, а во реално-историската личност прототип на епски јунак. Тој заклучува дека епот е специфичен народен уметнички модел на историјата, со комплекс на историски претстави и идеали на народот. Во песните и за Марко како тип на херој, оставиле траги повеќе епохи. На крајот констатира дека епот за Марко Крале не е циклус песни за реалниот Марко од Прилеп.

Димче Најчески (Скопје) пишува за „Епската идеализација во јуначките песни (Врз материјалот на македонските јуначки песни за Марко Крале)“ (9—19). Авторот доаѓа до сознание дека реалноста на турското ропство, разграната со средствата на една архаична поетика, изгледа наивно детска. Јуначкиот еп со векови ја пренесувал вистината за животот, но и илузии и заблуди, кондензираната општествена свест на народот којашто учела и воспитувала, но како идеологија не можела да претставува програма за акција и успешна борба.

Д-р Јосип Бадалиќ (Загреб) ја објавува статијата „Кон творечките постапки на руската и хрват-